Judecătoria Cahul, sediul Cantemir
Judecător Osadcii Mihai
dosar nr. 4-23177738-05-4r-24062024

D E C I Z I E
în numele Legii

06 noiembrie 2024 mun. Cahul
Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul
în componența:
președintele completului de judecată, judecător Movilă Vitalie,
judecătorii Pilipenco Serghei, Dvurecenschii Evghenii

a judecat fără prezența părților recursul ordinar, declarat de către agentul constatator din cadrul DP Sud a INSP al IGP MAI – Tentiuc Nicolae împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 11 aprilie 2024, pronunțată în cauza contravențională în privința lui **Donea Alexandru, născut la ******* de comiterea contravenției prevăzute art. 236 alin. (2) Cod contravențional

C O N S T A T Ă :

În privința lui Donea Alexandru a fost întocmit *procesul-verbal cu privire la contravenție* nr. MAI06 268552 din 15 noiembrie 2023, în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional și decizia de sancționare cu amendă totală în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie 900 lei, cu aplicarea a 04 puncte de penalizare. Pentru faptul că, la data de 15.11.2023 ora 12:41 ultimul se deplasa cu automobilul ”DACIA DUSTER” n/î ***** pe Traseul (R35 Comrat- R34 Cantemir) cu viteza de 75km/h, astfel ignorând indicatorul 3.27 (indicator de 50 km/h) şi prevederile art. 236 alin. (2) Codul contravențional a RM ”*depășirea vitezei de circulație”*.

Însă, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție contravențional și decizia de sancționare, Donea Alexandru a depus contestație împotriva acestor acte.

Prin *hotărârea Judecătoria Cahul, sediul Cantemir din 11 aprilie 2024*, a fost admisă contestația depusă de Donea Alexandru, fiind încetat procesul contravențional pornit în privința lui Donea Alexandru învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, în baza art. 441 alin. (1), lit. a) Cod contravențional, din motiv că, nu există faptul contravenției.

Nefiind de acord cu această hotărîre, la data de 14 mai 2024, *agentul constatator din cadrul DP Sud a INSP al IGP MAI – Tentiuc Nicolae a contestat-o cu recurs*, menționând că, această hotărâre a parvenit în cadrul Direcției de patrulare Sud a INSP al IGP MAI la data de 29 aprilie 2024 și la aceiași dată i-a fost adusă la cunoștință. Astfel, solicită admiterea recursului, cu casarea hotărârii contestate și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

Cererea de recurs depusă fiind motivată, prin faptul că, instanța de fond eronat a conchis necesitatea încetării procesului contravențional, or, la materialele cauzei există suficiente probe pentru a ajunge la concluzia că, învinuirea formulată lui Donea Alexandru, de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, și-a găsit confirmarea. Iar, procesul – verbal a fost întocmit cu respectarea prevederilor legislației naționale, cât și celei internaționale, dar instanța la emiterea hotărîrii contestate, eronat a tălmăcit prevederile legislației în vigoare.

Astfel, consideră recurentul că, hotărîrea contestată urmează a fi casată așa cum, concluziile instanței de fond sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material au fost încălcate și aplicate eronat, deoarece hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, circumstanțe, care sunt prevăzute de art. 466 lit. d) Cod contravențional.

În drept, cererea de recurs este întemeiată pe prevederile art. 8, art. 10, art. 466-468, art. 470, art. 473 Cod contravențional.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată integral.

Totodată, este de menționat faptul că, părților le-a fost expediată cererea de recurs menționată, și prin înștiințarea nr. 2319 din 28 iunie 2024 le-a fost comunicat despre necesitatea prezentării până la data de *03 septembrie 2024* a referinței (f.d.44). Și, așa cum, referința nu a fost depusă până la data stabilită, termen care este unul de decădere, instanța de recurs a examinat cauza în baza materialelor dosarului.

Verificând materialele cauzei contravenționale, analizând în complex argumentele și criticile formulate în recurs, colegiul judiciar conclude asupra necesității respingerii recursului declarat de agentul constatator din cadrul DP Sud a INSP al IGP MAI – Tentiuc Nicolae ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Potrivit art. 468 Cod contravențional *”(1) recursul împotriva hotărîrii judecătoreşti contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părțile care nu au fost prezente la*

ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1). (2) Recursul se depune în instanța de judecată a cărei hotărîre este atacată. Persoana deținută poate depune recurs şi la administrația locului de deținere, care este obligată să-l expedieze imediat instanței de judecată a cărei hotărîre este atacată. (3) Recursul primit, împreună cu dosarul contravenţional, se expediază, în cel mult 3 zile de la data expirării termenului de declarare a recursului, instanței de recurs”.

Iar, în conformitate cu art. 469 Cod contravențional *„(1) recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanța a constatat că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărîrii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărîrii asupra ei. (2) Pînă la soluţionarea repunerii în termen, instanța poate suspenda executarea hotărîrii”*.

Din materialele cauzei se desprinde că, instanța de fond a emis hotărârea contestată la data de 11 aprilie 2024 în lipsa agentului constatator, fiind expediată în adresa părților la data de 12 aprilie 2024, dar avizul de recepție a hotărârii date de către agentul constatator, la materialele cauzei nu este anexat (f.d.28-35). Iar, recurentul a invocat că, a recepționat hotărârea atacată la data de 29 aprilie 2024, cererea de recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 11 aprilie 2024 fiind depusă la data de 14 mai 2024, fiind datată cu 08 mai 2024 (f.d.37-39), deci, în termenul de depunere a recursului, prevăzut de art. 468 Cod contravențional, în raport cu prevederile art. 469 Cod contravențional.

Colegiul judiciar menționează faptul că, potrivit art. 471 Cod contravențional *”(1) recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum şi la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces. (4) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs”*.

Potrivit art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional *„după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat”*.

Instanța de recurs nu reține argumentele recurentului, precum că la judecarea cauzei contravenționale, prin hotărîrea atacată, instanța de judecată a admis erori la examinarea cauzei contravenționale.

În conformitate cu art. 1 Cod contravențional *„(1) prezentul cod este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile şi dispoziţiile generale şi speciale în materie contravenţională, determină faptele ce constituie contravenţii şi prevede procesul contravenţional şi sancţiunile contravenţionale”*. Iar, la art. 9 Cod contravențional este stipulat că *”(2) nimeni nu poate fi supus de două ori răspunderii contravenţionale pentru una şi aceeaşi faptă”*.

Mai mult ca atât, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenții.

Sarcina probei revine organelor oficiale şi nu persoanei acuzate, iar concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Orice dubiu de neînlăturat este în favoarea persoanei acuzate.

În conformitate cu art. 5 Cod contravențional *”(1) nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravenţională. (2) Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenționale sînt interzise*. Iar potrivit art. 7 Cod contravențional *”persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod”*. La art. 8 Cod contravențional fiind stipulat că *„(1) persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. (2) Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravenţională”*.

Potrivit art. 425 Codul contravențional, *”(3) aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege”*.

Din materialele cauzei se desprinde că, în privința lui Donea Alexandru a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 268552 din 15 noiembrie 2023, în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional și decizia de sancționare cu amendă totală în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie 900 lei, cu aplicarea a 04 puncte de penalizare. Pentru faptul că, la data de 15.11.2023 ora 12:41 ultimul se deplasa cu automobilul ”DACIA DUSTER”

n/î ***** pe Traseul (R35 Comrat- R34 Cantemir) cu viteza de 75km/h, astfel ignorând indicatorul 3.27 (indicator de 50 km/h) şi prevederile art. 236 alin. (2) Codul contravențional a RM ”*depăşirea vitezei de circulaţie”*.

Astfel, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție contravențional și decizia de sancționare, Donea Alexandru a depus contestație și, prin hotărârea Judecătoria Cahul, sediul Cantemir din 11 aprilie 2024, a fost admisă contestația depusă de Donea Alexandru, fiind încetat procesul contravențional pornit în privința lui Donea Alexandru învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, în baza art. 441 alin. (1), lit. a) Cod contravențional, din motiv că, nu există faptul contravenției.

Dar, nefiind de acord cu această hotărâre, la data de 14 mai 2024, agentul constatator din cadrul DP Sud a INSP al IGP MAI – Tentiuc Nicolae a contestat-o cu recurs, menționând că, această hotărâre a parvenit în cadrul Direcției de patrulare Sud a INSP al IGP MAI la data de 29 aprilie 2024 și la aceiași dată i-a fost adusă la cunoștință. Astfel, solicită admiterea recursului, cu casarea hotărârii contestate și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

La art. 6 CEDO fiind stipulat că *”orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalităţii armelor, adică că fiecare parte trebuie să obţină o posibilitate rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiţii care să nu o plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă în raport cu adversul”*.

Este de notat faptul că Curtea europeană, a reiterat că efectul art. 6 din CEDO este, printre altele, de a plasa un tribunal sub o obligație de a petrece o examinare adecvată a pozițiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa. Cu toate acestea, deși art. 6 obligă instanțele să motiveze deciziile sale, aceasta nu poate fi înțeles ca impunându-se un răspuns detaliat la fiecare argument. Întinderea obligației de a motiva poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei.

Potrivit art. 381 Cod contravențional *”(1) orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime”*.

În urma verificării legalității, temeiniciei şi corectitudinii hotărârii contestate, prin prisma motivelor de recurs formulate, criticilor expuse, cercetând materialele cauzei, Colegiul consideră că instanța de judecată a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei contravenționale şi corect a notat că, de către agentul constatator din cadrul DP Sud a INSP al IGP MAI – Tentiuc Nicolae, în privința lui Donea Alexandru a fost întocmit procesul – verbal cu privire la contravenție, precum că acesta ar fi comis contravenția prevăzută de art.

236 alin. (2) Cod contravențional, fiind emisă și decizia de sancționare cu amendă totală în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie 900 lei, cu aplicarea a 04 puncte de penalizare (f.d.13).

Astfel, este de notat că, potrivit dosarului contravențional, în privința lui Donea Alexandru a fost intentat un proces contravenţional în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional, iar ca temei s-a invocat faptul că, la 15.11.2023, ora 12^{41} pe traseul R-35 Comrat - Cantemir R-34, a condus mijlocul de transport marca/model ”Dacia Duster” cu n/î *BXX616* ignorând prevederile RCR punctul 47. (1), Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: a) în localități - 50 km/h, în cazul în care securitatea la trafic se asigura, aceasta limită pe anumite sectoare de drum poate fi majorată până la 90 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare (f.d.13). Și, potrivit deciziei agentului constatator, Donea Alexandru a fost sancționat în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul sumei de 900 lei, cu aplicarea a 04 puncte de penalizare.

Potrivit art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, *”toate persoanele sun egale în fața legii şi au, fără discriminare, dreptul la ocrotire egală din partea legii”*, prevederi de care la fel s-a ținut cont la emiterea hotărîrii de către instanța de fond.

Instanța de recurs reține că, potrivit art. 374 alin. (2) Cod contravențional *”procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenției.* Iar, potrivit art. 375 alin. (1)-(3) Cod contravențional *”persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenții se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravenţional”*.

În conformitate cu art. 381 alin. (4) Cod contravențional *„autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante”*.

Prevederi, de care a ținut cont instanța de fond la emiterea hotărîrii contestate, probele prezentate de către agentul constatator fiind apreciate conform cerințelor Codului contravenţional, în baza prevederilor art. 21 din Constituție şi art. 6 § 2 al CEDO, care prevăd că orice persoană se prezumă ca nevinovată, iar acuzația în săvârșirea unui delict urmează a fi dovedită prin probe.

Astfel, la caz, agentul constatator a încadrat juridic fapta lui Donea Alexandru în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional cu indicii, *„depăşirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră”*.

Este de menționat că, la materialele cauzei este anexată o captură foto efectuată cu aparatul de măsurare a vitezei TruCAM II Serial No: TC008344, din data de 15.11.2023, ora 12:41:11, în care este indicată viteza măsurată de: 75 km/h (APP), distanța măsurată de: 330,3 metri, limita de viteză setată: 50 km/h și numele străzii: r. Leova, s. Tătărășeni (f.d.16).

Iar, potrivit anexei nr. 3 al Regulamentului circulației rutiere, Capitolul III. Indicatoare de interzicere și restricție, sunt: 3.27.1 „Viteză maximă limitată” – indicatoarele interzic circulația vehiculelor cu o viteză mai mare decât cea menționată pe indicator. 3.27.2 „Viteză maximă limitată” – are aceeași semnificație ca şi 3.27.1, dar se instalează pe sectoarele de drum fără iluminare artificială.

În secțiunea Particularități de utilizare a indicatoarelor de interzicere și restricție se reglementează că, acțiunea indicatoarelor 3.22, 3.23, 3.25, ***3.27***, 3.29 – 3.32.3 începe din locul instalării lor şi încetează în intersecția cea mai apropiată, iar în localități, în lipsa intersecțiilor – la ieșirea din localitate. Acțiunea indicatoarelor nu încetează la ieșirile de pe teritoriile adiacente drumului, precum şi în locurile de intersectare (joncțiuni) cu drumurile rudimentare, înaintea cărora nu sunt instalate indicatoarele de avertizare sau de prioritate corespunzătoare.

Acțiunea indicatoarelor ***3.27.1, 3.27.2*** şi 3.29 instalate înaintea localităților semnalizate prin indicatorul 5.63.1 se suspendă prin acest indicator.

Limita sectorului de drum pe care se aplică acțiunea indicatoarelor poate fi redusă:

pentru indicatoarele 3.22, 3.23, 3.25, ***3.27,*** 3.29 şi 3.30 – prin aplicarea panoului adițional 6.3.1;

pentru indicatoarele 3.23, 3.25, ***3.27*** – prin instalarea la sfârșitul sectorului, respectiv, a indicatoarelor 3.24, 3.26, 3.28. Limita sectorului de acțiune a indicatoarelor 3.27, 3.29 poate fi redusă prin instalarea indicatoarelor 3.27 şi 3.29, care dispun altă viteză maximă;

Este de menționat că, din analiza probei foto prezentată de către agentul constatator în calitate de probă, instanța de fond just a constat că, sectorul de drum captat în imagine nu este semnalizat prin indicatorul 3.27.1 sau 3.27.2 ori să fie semnalizate prin indicatorul 5.63.1 sau prin aplicarea panoului adițional 6.3.1.

Astfel, colegiul judiciar notează că, prima instanță just a stabilit agentul constatator nu a prezentat nici o probă utilă, pertinentă și concludentă care se demonstreze fără nici un dubiu că sectorul de drum captat de aparatul de măsurare a vitezei, era dotat cu indicatoarele indicate supra.

Or, distanța măsurată expusă în proba foto de 330,3 metri, este una considerabilă, și există probabilitatea că automobilul poliției se afla în localitate unde limita de viteză admisibilă era de 50 km/h, iar captarea vitezei a fost efectuată în afara sectorului respectiv de drum la distanța de 330,3 metri. Circumstanțe, care denotă faptul că, prima instanță întemeiat a reținut ca plauzibile argumentele petiționarului că se deplasa regulamentar pe traseul R-35 Comrat – R-34 Cantemir unde există indicatorul nr.5.4 din RCR, cu limita de viteză de 90 km/h.

Mai mult ca atât, colegiul judiciar notează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție nu este indicat că, automobilul contravenientului se deplasa într-o localitate unde este redusă limita de viteză până la 50 km/h. A fost indicat doar în rubrica locul săvârșirii: pe traseul R 35 Comrat – Cantemir – R 34 (f.d.13), iar în imaginea foto este o porțiune de drum unde sunt vehicule auto, inclusiv a contravenientului, fiind indicat locul r. Leova, s. Tătărășeni (f.d.16).

Alte probe, care ar confirma sau infirma învinuirea formulată nu au fost prezentate, ceea ce a adus la faptul ca instanța de fond corect să ajungă la concluzia că, Donea Alexandru nu poate fi atras la răspundere contravențională, din motivul că nu există faptul contravenției. Așa cum, procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate fi considerat ca o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului. Or, inadmisibilitatea de drept de a dispune tragerea persoanei la răspundere contravențională, în lipsa unei învinuiri concrete, veridice și demonstrate, așa cum, o asemenea hotărâre, ar atrage inevitabil încălcarea principiilor de drept.

Circumstanțe, care denotă temeinicia concluziei primei instanțe, precum că, argumentele invocate de Donea Alexandru, și-au găsit confirmare, prin urmare contestația acestuia este întemeiată, și corect a fost admisă.

Astfel, prin prisma principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, prima instanță just a reținut că, pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale agentul constatator nu a prezentat probe suficiente, admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția

lui Donea Alexandru în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional.

Totodată, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane. Astfel, sub aspectul dat, instanța de fond ținând cont de lipsa a careva probe care să susțină învinuirea adusă, de caracterul și modul incriminării faptelor pretins comise de contravenient, corect a stabilit aplicabilitatea la caz a prevederilor art. 441 alin. (1), lit. a) Cod contravențional *”procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției”*.

Astfel, corect instanța de judecată a constat inadmisibilitatea sancționării lui Donea Alexandru în lipsa unei învinuiri demonstrate şi bine determinate, motiv pentru care procesul contravențional pornit în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional în privința acestuia, just a fost încetat, din motiv că nu există faptul contravenției.

Ținând cont de cele expuse, se reține faptul că, justă este concluzia instanței de fond că, din partea agentului constatator nu au fost prezentate probe, prin care să fi probată vinovăția lui Donea Alexandru, or, agentul constatator în sarcina căruia a fost pusă probațiunea, nu a făcut dovada faptului că ultima a comis fapta incriminată. La materialele cauzei lipsind probe concludente, care ar susține actul de învinuire – procesul-verbal cu privire la contravenție. Iar, în lipsa probelor privind vinovăția lui Donea Alexandru, instanța de fond corect a concluzionat asupra admiterii contestației și anularea deciziei de sancționare a contestatarului, cu încetarea procesului contravențional, pentru motivul că nu există faptul contravenției.

Instanța de recurs reține că, cele menționate supra, în ansamblu demonstrează faptul că, prima instanță a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea corectă a cauzei, a tălmăcit corect normele legislației în vigoare și așa cum, nu au fost depistate erori la emiterea hotărîrii contestate, aceasta urmează a fi menținută. Or, agentul constatator la depunerea recursului nu a prezentat nici un temei plauzibil prevăzut la art. 466 cod contravențional ce ar confirma necesitatea admiterii recursului declarat. Iar, materialele dosarului atestă contrariul și toate argumentele din cererea de recurs sunt declarative și lipsite de temei legal. În circumstanțele expuse supra și având în vedere că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar recursul nefondat, colegiul judiciar ajunge la concluzia desprinde necesitatea respingerii recursului declarat de către agentul constatator, cu menținerea hotărârii contestate.

Potrivit prevederilor art. 465-468, art. 470-472, art. 473 alin. (1), pct. 1), lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul judiciar

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator din cadrul DP Sud a INSP al IGP MAI – Tentiuc Nicolae.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 11 aprilie 2024, pronunțată în cauza contravențională privindu-l pe Donea Alexandru învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului, judecător Movilă Vitalie

Judecătorii Pilipenco Serghei

Dvurecenschii Evghenii